

[Socialministeren.]

om af Socialministeriet, har man ikke mærket nogen som helst Interesse hverken hos Partiet Venstre eller hos Det konservative Folkeparti. Hvor det har drejet sig om Forbud mod Overarbejde og Tilskud til Merbeskæftigelse, der netop kunde have hjulpet Landbruget og bevaret Arbejdskraften ved Landbruget i de foregaaende Aar, eller hvor det har drejet sig om de Problemer, der diskuteres hele Verden over, som Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden og adskillige andre Forhold, Udvandringsforhold o. lign., har man ikke mærket den fjerneste Interesse hos Venstre for at øge Beskæftigelsen ad disse Veje; ja, end ikke ved Hensyn til Indførelse af nedsat Arbejdstid ved offentlige Arbejder, der sættes i Gang netop for at faa saa mange som muligt beskæftiget med Arbejde i Stedet for at give dem Understøttelse, hvor det dog maatte være saa nærliggende netop for Venstre at være med, har Venstre i 3 Aar været til at faa i Tale. Det konservative Folkeparti har lovet en fordomsfri Drøftelse, men det er blevet ved Fordomsfriheden. Drøftelsen er ikke kommet endnu. At Regeringen ikke skulde interessere sig for Beskæftigelsesproblemet, tilbageviser jeg baade i al Almindelighed og specielt hvad mig angaar. Jeg har virkelig ingen Interesse i at skulle skaffe flere Millioner frem til Understøttelse end højst nødvendigt, og jeg beklager i allerhøjeste Grad, at man praktisk talt med Hensyn til alle de Forslag, jeg har fremsat for at faa Beskæftigelsen øget, ikke har villet forhandle.

Endelig spurgte den ærede Ordfører for Venstre, om jeg vilde søge at lade det Forhold ændre, at Ikke-Fagforeningsmedlemmer betaler 50—100 pCt. højere Arbejdsløshedskassekontingent, og den konservative Ordfører (Unmack) var inde paa det samme Problem. Den sidste ærede Ordfører sagde, at de 100 pCt. kunde jo ikke forklares ved Administrationsomkostningernes Forøgelse, altsaa maatte det være politiske Aarsager, der foranledigede det. Det er ganske morsomt at se dette aldeles underordnede og ligegyldige Spørgsmaal slaet i den Grad op. Saa vidt jeg husker — jeg var ikke forberedt paa at skulle drøfte det ogsaa her, efter at Spørgsmaalet var blevet uddebatteret i Folketinget —, drejer det sig af de flere Hundrede Tusinde Arbejdsløshedskassemedlemmer ikke om flere end knap 100, som skal betale dette forhøjede Kontingent, og af disse — ja, det er altsaa ikke engang hundrede, men af dette Antal hidrører vist de nogle og fyrrer fra det særlige

Forhold, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte. Men naar man nu vil rejse Problemet, saa har man dog ikke Lov til at sige, at det er politiske Aarsager, der er Skyld deri, naar man ikke — ja, man har maaske Lov til det, naar man ikke har sat sig ind i, hvad der er angivet som Aarsag fra sagkyndig Side, men saa har man ikke Lov til ikke at sætte sig ind i dette, naar man vil tale derom, og det er det, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har begaaet. Begrundelsen for det højere Kontingent er nemlig givet af Arbejdsdirektoratet i en officiel Skrivelse til Udvalget — den findes Side 10 i Betænkningen —, hvor det forhøjede Kontingent begrundes med to Forhold. Arbejdsdirektøren siger:

„For det første gælder det om de Medlemmer, der ikke tilhører den faglige Organisation, altsaa normalt ikke-organiserede, at man ikke paa Forhaand har noget som helst Kendskab til deres Arbejdsløshedsrisiko, hvorved der knytter sig en betydelig Usikkerhed til Beregningen af en Forsikring for disse Medlemmer. Da de frivilligt henvender sig om Forsikring, har det imidlertid Formodningen for sig, at Risikoen er til Stede og maaske endog i ret betydeligt Omfang.“ Her er Hovedargumentet: det er en Forsikringsordning, vi beskæftiger os med, men dette Argument synes at være undgaaet den ærede Ordførers Opmærksomhed. Det andet Argument er det Bidrag, som Fagforeningerne yder til Administrationen. I øvrigt vil jeg om selve Hovedspørgsmaalet, som altsaa ikke er et Spørgsmaal af nogen videre Betydning, sige, at det er jo noget, som Socialministeren ikke har blandet sig i, overhovedet ikke kendte noget til, før det blev fremdraget i Fjor her paa Rigsdagen. Det er jo da ogsaa et Forhold, der har været til Stede under tidligere Socialministre, ogsaa under Venstres Indenrigsminister, hvem Arbejdsløshedsloven dengang sorterede under. Ifølge Arbejdsløshedslovens § 22, 1ste Stykke, udarbejder Arbejdsdirektøren i Forbindelse med Arbejdsnævnet en Mønstervedtægt, og i Henhold til denne Mønstervedtægt, som Socialministeren ikke har noget at gøre med, udarbejdes saa Kassernes Vedtægter. Jeg kendte altsaa ikke noget til Forholdet, men jeg skal svare de ærede Ordførere her, som jeg svarede i Folketinget, at naturligvis skal jeg gøre de Myndigheder, der i Henhold til Loven har med Vedtægternes Udarbejdelse at gøre, opmærksom paa de Udtalelser, der er faldet baade i Folketinget og her i Tinget.

Den ærede Ordfører for Det konserva-